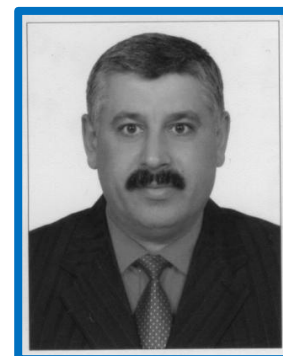

УДК 343.37

Соловій Ярослав Іванович,
 доктор філософії, кандидат юридичних наук,
 доцент, професор кафедри кримінального права та процесу
 Івано-Франківського університету права
 імені Короля Данила Галицького

ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ НЕСАНКЦІОНОВАНИХ ВРІЗОК У МАГІСТРАЛЬНІ АБО ВИРОБНИЧІ НАФТОПРОДУКТОПРОВОДИ

У статті аналізуються теоретико-правові та прикладні проблеми кваліфікації заволодіння нафтою шляхом несанкціонованих врізок у магістральні або виробничі нафтопродуктопроводи та розглядаються особливості кримінально-правової оцінки необережного їх пошкодження.

Ключові слова: кваліфікація, крадіжка, нафтопродуктопроводи, несанкціонована врізка, паливно-енергетичний комплекс.

Постановка проблеми. До числа небезпечних кримінальних тенденцій останніх років відноситься зростання крадіжок нафти шляхом несанкціонованих врізок у нафтопроводи та нафтопродуктопроводи. Буквально на очах цей різновид крадіжок з розряду рідкісних злочинів трансформувався в масштабну загрозу безпеки паливно-енергетичного комплексу, про що свідчить аналіз публікацій у пресі і статистика. Зловмисники руйнують споруди об'єктів нафтопроводів, розкрадають обладнання лінійних вузлів. Так, за 2009 рік було виявлено 576 злочинів, пов'язаних з незаконною «врізкою», що на 25% більше, ніж у 2008 році [1, с. 180]. За 2010 рік силами аварійно-ремонтних дільниць галузі та МНС України було ліквідовано 469 випадків зловмисних пошкоджень нафтопроводів, збитки на їх ліквідацію склали приблизно 1034 тис. грн., у 2011 році ліквідовано 447 випадків різного роду зловмисних пошкоджень [2].

Тому серед специфічних проблем теоретико-правового та прикладного характеру особливе місце займають проблеми кваліфікації несанкціонованих врізок у магістральні або виробничі нафтопродуктопроводи, які потребують негайного вирішення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вирішенням зазначеної проблеми займаються багато вчених, таких як, наприклад, Г.Н Єзерський, В.М. Кострикіна, С.М. Поправко, О.О. Проткіна, В.А. Шепельта інші. У криміналістиці такий вид злочинів, як крадіжки нафти, досліджувався багатьма вченими, серед яких: І.І. Артамонов, Д.В. Гребельській, В.А. Гуня, Г.А. Густов, А.А. Заходів, О.М. Колесніченко та інші. Концептуальні підходи до розв'язання проблеми пропонують І.С. Левченко та Ю.О. Левченко. Проте ті зміни, що відбуваються в законодавстві, розвиток якого не стоїть на місці, спонукають до проведення подальших наукових досліджень з метою правильного розуміння кваліфікації діянь пов'язаних з незаконною «врізкою» в нафтопродуктопроводи.

Постановка завдання. Метою статті є узагальнення та аналіз сучасного наукового

о підходу та матеріалів правоохоронної практики, а також обґрунтування авторського підходу щодо кваліфікації кримінального заволодіння нафтою з магістральних або виробничих нафтопродуктопроводів, яка має ряд істотних особливостей.

Виклад основного матеріалу дослідження. Однією з особливостей сучасної оперативної обстановки у сфері незаконного обігу нафти і нафтопродуктів є активна діяльність організованих злочинних груп, спрямована на здійснення розкрадань нафти з нафтопроводів, на місцях їх технологічної дислокації з метою їх подальшої реалізації в основному як сировину через посередницькі фірми на нафтопереробні заводи, а також за кордон; останнім часом, крім того, все поширенішими стають нелегальні міні-заводи з переробки нафти.

Правоохоронні органи порівняно недавно зіткнулися з озвученою вище проблемою, і, хоча напрацьована велика практика з розслідування різних видів розкрадань, діяльності організованих злочинних груп, інших злочинів економічної спрямованості, існує ряд труднощів, пов'язаних саме з кваліфікацією злочинів у сфері паливно-енергетичного комплексу. Відсутня як така широка судова практика із зазначеної категорії кримінальних справ. У діяльності органів внутрішніх справ, спрямованої на розкриття, розслідування та запобігання злочинів, пов'язаних з розкраданнями нафтопродуктів, існує ряд упущень, що знижують загальну ефективність прийнятих заходів щодо боротьби з цим видом злочинних посягань:

- недоліки в організації процесу розкриття і розслідування злочинів (відсутність постійно здійснюваної взаємодії між органами внутрішніх справ та іншими правоохоронними органами, службами відомчого контролю, митними органами, адміністрацією підприємств та організацій нафтохімічного комплексу);
- проблеми при проведенні окремих слідчих дій у кримінальних справах цієї категорії, викликані специфікою способу вчинення злочину, складністю доведення конкретних епізодів злочинної діяльності;
- нерозробленість методик оцінки розміру збитку, заподіяного діями викрадачів.

При здійсненні крадіжок нафтопродуктів організованою групою використовуються спеціальне обладнання та інструменти для виконання «врізки» або «відводу», обладнані для перевезення нафтопродуктів автомобілі, засоби зв'язку, підроблені документи на перевезення викрадених нафтопродуктів. Тому викрадені обсяги нафтопродуктів є значними. Викрадачі, як правило, мають інформацію про вид продукту, що перекачується, і графік його транспортування, обізнані про місце, найбільш зручне для виконання «врізки» (оцінюється віддаленість, доступність, шляхи можливого відходу), і володіють великою мобільністю. Використання засобів мобільного зв'язку дозволяє таким групам оперативно реагувати при зміні обстановки і тікати з місця скоєння злочину. Особи, які займаються безпосереднім виконанням «врізки», а також реалізацією викрадених нафтопродуктів, у подібних ситуаціях ховаються, і встановити їх особу надалі буває дуже складно, що свідчать про високий рівень суспільної небезпеки цих злочинних діянь та осіб, які їх здійснюють. Наприклад, відомі випадки, коли водій за плату надає свої послуги з перевезення нафтопродуктів, навіть не цікавлячись особистістю і цілями осіб, які залучають його для здійснення перевезення.

Так, наприклад, у травні 2010 року через порушення нормального режиму перекачування нафти відомчою службою безпеки Товариства здійснювалися пошукові заходи за маршрутом проходження нафтопроводу поблизу одного із населених пунктів Жидачівського району Львівської області. У нічний час, у безпосередній близькості до

охоронної зони нафтопроводу, було затримано легковий автомобіль, у якому знаходилися двоє осіб, що не є мешканцями Львівщини.

Крім того, поблизу охоронної зони виявлено вантажний автомобіль, у кузові якого знаходилися пластикові труби, аналогічні до тих, з яких змонтований відвід, а у кабіні – зварювальний апарат і інші інструменти для вчинення пошкоджень нафтопроводу. Подальшими пошуковими заходами було виявлене замасковане умисне пошкодження нафтопроводу «Броди-Держжордон», вчинене з метою крадіжки нафти та обладнане для цього відводом із пластикового шлангу довжиною 150 метрів.

У результаті оперативно-розшукових заходів було встановлено, що затримані у нічний час мешканці Львівщини входили до злочинного угруповання, яке спеціалізується на вчиненні вказаних корисливих злочинів. Досудовим слідством встановлені інші активні учасники злочинної групи та місця, де вони здійснили ще декілька аналогічних пошкоджень магістрального нафтопроводу.

У жовтні 2011 року Жидачівським районним судом Львівської області закінчено розгляд кримінальної справи щодо вчинення злочинною групою у складі 8 мешканців Львівщини та 2 мешканців Полтавщини ряду крадіжок нафти через умисні пошкодження магістрального нафтопроводу «Броди-Держжордон». Вироком суду злочинців визнано винними та засуджено до різних термінів позбавлення волі, а також конфіскації знаряддя злочинів.

На сьогодні кримінальні «врізки» до нафтопроводу ліквідовані, збитки, що завдані Товариству вказаними злочинами, відшкодовано [3].

Другий випадок: на Закарпатті співробітники СБУ припинили протиправну діяльність групи осіб з числа місцевих мешканців, які займалися розкраданням нафти із нафтопроводу «Дружба», і попередили спробу завдати державі збитків на суму майже 500 тисяч гривень. 30 грудня 2011 року співробітники СБУ затримали автівку із фіктивними реєстраційними номерами одразу після несанкціонованого перекачування нафтопродукту з трубопроводу.

Встановлено, що зловмисники поблизу с.Синяк Мукачівського району зробили «врізку» до нафтопроводу, через яку перекачували нафту-сирець до вантажівок зі спеціальними прихованими ємностями. За один рейс правопорушники транспортували понад 10 кубічних метрів сировини. Викрадена у такий спосіб нафта вивозилася до господарських приміщень одного з приватних підприємств с.Кольчино Мукачівського району.

У ході обшуку господарських приміщень одного з приватних підприємств с.Кольчино було вилучено майже 70 кубічних метрів нафти та обладнання для її перекачування.

За матеріалами Управління СБУ в Закарпатській області органами міліції за фактом вчинення злочину порушено кримінальну справу за ч.4 ст.185 (крадіжка, вчинена у великих розмірах) КК України. Слідство триває [4].

12 грудня 2011 року близько 22:00 год. співробітниками групи швидкого реагування Східної філії ТОВ «Нафтозахист Україна», що знаходиться в м. Ромни, управлінням безпеки ТОВ «Нафтозахист Україна» та співробітниками Сумського відділу ДСО УМВС України на одному з об'єктів НГВУ «Чернігівнафтогаз» ПАТ «Укрнафта», що знаходяться в дислокації охорони Східної філії ТОВ «Нафтозахист Україна», було затримано вантажний автомобіль ГАЗель та автомобіль DAF з напівприцепом-цистерною ємністю 35 тис. л. куб., також затримані особи причетні до незаконного вивозу нафти з підприємства цими автомобілями

Встановлено, що один із затриманих зловмисників був співробітником карного розшуку Прилуцького МРВ УМВС України. Під час затримання зловмисники здійснили опір шляхом застосування зброї для відстрілу гумових куль, зробивши два постріли в повітря, але завдяки злагодженим діям співробітників Східної філії ТОВ «Нафтозахист Україна» та Сумського відділу ДСО УМВС України були обеззброєні. Як відомо з неофіційних джерел, працівнику НГВУ «Чернігівнафтогаз» та двом особам, причетним до розкрадання нафти з території підприємства, під час затримання вдалося втекти на особистому автомобілі одного з зловмисників. В одного з затриманих було вилучено пістолет для відстрілу гумових куль, радіостанцію, а також він мав при собі посвідчення капітана міліції на посаді старшого оперуповноваженого карного розшуку Прилуцького УМВС України в Чернігівській області. На сьогодні ведеться розслідування обставин злочину [5].

24 квітня 2012 р. у Східниці під час викрадення чергової партії нафтопродуктів правоохоронці затримали автомобіль «Камаз», саморобна автоцистерна якого була заповнена нафтопродуктами. Правоохоронці затримали 40-річного львів'янина, 23-річного та 41-річного мешканців Дрогобицького району.

Після обшуку авто було вилучено 14 кубометрів нафтопродуктів загальною вартістю 100 тисяч гривень. Також правоохоронці встановили замаскований відвід, з якого паливно-мастильні продукти переливались в автоцистерни.

З метою подальшої переробки та реалізації все викрадене зловмисники збували службовим особам одного з нафтопереробних підприємств Львівської області. Останні вже виготовлений у результаті перегонки мазут відправляли промисловим споживачам. Зараз встановлено, що нафтопродукти крали поблизу с. Урич. До складу групи нафтокрадіїв увійшло п'ятеро людей.

За фактом розкрадання нафтопродуктів у Дрогобицькому районі слідчі місцевого райвідділу міліції порушили кримінальну справу. Наразі тривають оперативно-слідчі заходи, спрямовані на встановлення інших учасників злочинної групи [6].

Основним об'єктом зазначених злочинів, з огляду на їх кінцеву мету, є відносини власності. Разом з тим вони загрожують і іншим правоохоронюваним інтересам, тобто мають ознаки багатооб'єктних злочинів з множинністю наслідків. Очевидно, що незаконне підключення до нафтопроводу пов'язане з пошкодженням останнього і нерідко, як наслідок, з безконтрольним витоком, розливом нафти. Поряд з цим, посягання, що розглядається у випадках розливу нафти, включає в себе і ознаки протиправного умисного знищення чужого майна, оскільки при витокі з пошкодженого трубопроводу нафтопродукти вступають у взаємодію з зовнішнім середовищем і стають непридатними для використання.

З урахуванням цього збиток від пошкодження нафтопроводу завжди оцінюється як значний та такий, що призводить до значного забруднення довкілля (ч.3 ст.292 КК України). Отже, здійснення врізки, крім зазначеного вище, містить ознаки кримінально караного діяння – умисного знищення чужого майна, що спричинило заподіяння шкоди власнику в особливо великих розмірах. З урахуванням цього дії винних осіб треба додатково кваліфікувати ще й за ч. 2 ст. 194 КК України.

Помилкові врізки в нафтопродуктопроводи створюють небезпеку настання техногенної катастрофи з серйозними екологічними та економічними наслідками. Необережне пошкодження магістральних трубопроводів підпадає під ознаки ст. 196 КК України – як необережне пошкодження чужого майна. Пошкодження об'єктів

магістральних нафто-, газо-, нафтопродуктів з метою ослаблення держави кваліфікується як диверсія за ст. 113 КК України.

Однак найбільш поширеними є дії винних осіб, що виражаються у здійсненні врізки, безпосередньо спрямовані на вчинення з корисливою метою таємного протиправного безоплатного вилучення і звернення нафтопродуктів із трубопроводів на свою користь чи на користь інших осіб. Таємне розкрадання нафти виявляється, як правило, на стадії незакінченого злочину: при виявленні вже готової врізки або при припиненні дій злочинців у момент безпосереднього вилучення нафти з трубопроводу. Тому дії осіб, які вчинили врізку в магістральний трубопровід з метою незаконного вилучення транспортованих по ньому нафтопродуктів, становлять початкову стадію виконання об'єктивної сторони корисливого кримінального втручання у систему магістральних трубопроводів (тобто замах на крадіжку ч.2 ст.15 та ч.3 ст.185 КК України). Зазначений спосіб вчинення таємного розкрадання значно підвищує небезпеку розглянутого діяння у зв'язку зі зростанням розміру завданої шкоди і його суб'єктом, який вирізняється стійкістю кримінальних намірів і силою злочинної волі, яку не стримує навіть необхідність подолання додаткових перешкод як проміжного етапу в досягненні основної корисливої мети.

Кримінальне проникнення в нафтопровід відбувається тривалий час, систематично до виявлення врізки правоохоронними органами або службою власної безпеки нафтової компанії. У таких випадках дуже складно визначити як істинний обсяг викраденого, так і спрямованість умислу винних на розкрадання нафти в значному, великому або особливо великому розмірі.

Ще одна особливість розкрадань нафти з трубопроводів полягає в його суб'єкті, який є груповим. Як видно з матеріалів практики, правоохоронним органам протистоять злочинні організовані групи і спільноти, які мають документальне прикриття для перевезення викраденого, добре налагоджену мережу збуту, потужну матеріальну базу. Про стійкість і згуртованість осіб, які вчиняють розкрадання нафти з трубопроводів, свідчить їхня тривала підготовча діяльність, що включає ряд складних операцій. Сюди входить збір відомостей:

1) про об'єкт злочинного посягання (наприклад, встановлення наявності в магістральному трубопроводі певного виду нафтопродуктів);

2) про графіки обходу трубопроводу співробітниками лінійних виробничо-диспетчерських станцій;

3) про розташування стаціонарних постів ДАІ і маршрутів патрулювання інспекторів ДПС. Відбувається придбання технічних засобів (дискових ріжучих інструментів, зварювальних апаратів, приладів нічного бачення), транспорту, виготовлення спеціального оснащення. Здійснюється підшукування співучасників, серед яких повинні бути досвідчені газоелектрозварники, наливщики для наповнення цистерн бензовозів-бойлерів, водії автобойлерів, спостерігачі, що подають сигнал небезпеки у разі появи співробітників приватної охоронної служби чи працівників міліції. Підбираються місця зберігання (приховування) і налагоджуються канали збуту викраденого. Проводиться підготовка приймально-здавальної документації, паспортів нафтопродуктів, а також інших документів, за допомогою яких створюються «правові» передумови для легалізації викраденої нафти. Беручи до уваги масштаби кримінального заволодіння нафтою з трубопроводів, високу небезпеку цих злочинів, цілком обґрунтованим виглядає законодавче вирішення питання про адекватне кримінально-правове реагування на факти

корисливого кримінального втручання у систему нафтопроводів і нафтопродуктопроводів [7, с. 186].

Звертаючись до механізму кримінально-правового регулювання та охорони майнових відносин, що складаються в сфері транспортування нафти і нафтопродуктів по трубопроводах, необхідно констатувати різноманіття і якісну відмінність можливих способів диференціації відповідальності за розкрадання, вчинені у зазначеній галузі. Один із способів такої диференціації був відображений у колишньому кримінальному законодавстві. Нагадаємо, що Ухвалою судової колегії Верховного Суду України від 27 липня 1989 р. у справі К. було прийнято рішення, згідно з яким магістральні трубопроводи були прямо визнані кримінально-правовою категорією «сховище», проникнення в яке є одним з кваліфікуючих ознак крадіжки (ч.3 ст. 185) [8, с. 185]. Таким чином, таємне розкрадання нафти і нафтопродуктів з магістральних трубопроводів за змістом закону було віднесено до кваліфікованого у разі крадіжки, скоєної з незаконним проникненням в інше сховище (злочин середньої тяжкості), і вимагало кваліфікації за ч.3 ст. 185 КК. Здавалося, що питання диференціації кримінальної відповідальності за розкрадання нафти з магістральних трубопроводів стали надійно регулюватися законодавством.

Однак цей перший законодавчий досвід диференціації кримінальної відповідальності за розкрадання нафти з магістральних трубопроводів важко віднести до числа оптимальних з ряду причин. Перш за все зазначений спосіб не надав, на жаль, позитивного впливу на формування єдиної правозастосовчої практики з цієї категорії справ. У силу вищевказаних криміногенних особливостей розкрадання нафти з магістральних трубопроводів практичні працівники як судових, так і правоохоронних органів по-різному трактували відповідні положення закону і кваліфікували цей різновид злочинів. Незакінчене розкрадання нафти з трубопроводу кваліфікувалося в окремих випадках тільки як умисне пошкодження чужого майна, що призвело до заподіяння значної шкоди (ч.1 ст. 194 КК). Така правова оцінка не враховувала, що умисел винного спрямований на крадіжку нафтопродуктів, а навмисне пошкодження нафтопроводу є способом вчинення таємного викрадення чужого майна. Крім того, навмисне пошкодження трубопроводу відбувається загальнонебезпечним способом, що також не отримало відображення в запропонованому варіанті практикою кваліфікації.

У ряді випадків розкрадання з нафтопроводів оцінювалося працівниками правоохоронних органів за сукупністю злочинів, передбачених ч. 3 ст. 292, ч. 3 ст. 185 КК України та як злочин проти довкілля. Очевидно, що застосування одних норм вимагає в необхідних випадках застосування і інших нормативних положень, що діють у комплексі з першими. Проте в цьому випадку і така кваліфікація не є бездоганною, оскільки відповідно до ч. 3 ст. 2 КК «ніхто не може нести кримінальну відповідальність двічі за один і той же злочин».

Разом із тим, боротьба з цим видом злочинів значною мірою ускладнювалася через недосконалість чинної тоді нормативно-правової бази. Зокрема, об'єктивна сторона злочину, передбаченого ст. 292 КК України (у редакції КК 2001 р.) «Пошкодження об'єктів магістральних нафто-, газо- та нафтопродуктопроводів» передбачала наявність складу злочину лише у випадку, коли таке пошкодження «призвело до порушення нормальної роботи трубопроводів або спричинило небезпеку для життя людей».

Таке формулювання не було коректним з тих міркувань, що кожне окреме несанкціоноване врізання до трубопроводів послаблює їх міцність на 50–70 %. Підвищений вплив корозії у місцях пошкодження суттєво скорочує термін експлуатації трубопроводів. Також у момент свердління трубопроводу створюються реальні умови для

вибуху та виникнення пожежі. Як наслідок – загроза життю та здоров'ю людей, забруднення навколишнього середовища та інше.

При цьому стаття 292 Кримінального Кодексу України не передбачала кримінальної відповідальності за навмисне пошкодження промислових і міжпромислових трубопроводів, які експлуатуються багатьма підприємствами галузі, а також газорозподільних та внутрішніх газопроводів, що не сприяло профілактиці зазначених правопорушень та не давало можливості притягувати винних до кримінальної відповідальності.

24 травня 2012 року Верховною Радою України прийнято Закон України № 4838-VI «Про внесення зміни до статті 292 Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за втручання в роботу об'єктів трубопровідного транспорту». Зокрема Верховна Рада України постановила, що назву та частину першу статті 292 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти в такій редакції:

«Стаття 292. Пошкодження об'єктів магістральних або промислових нафто-, газо-, конденсатопроводів та нафтопродуктопроводів

1. Пошкодження чи руйнування магістральних або промислових нафто-, газо-, конденсатопроводів чи нафтопродуктопроводів, відводів від них, технологічно пов'язаних з ними об'єктів, споруд, засобів обліку, автоматики, телемеханіки, зв'язку, сигналізації, а також незаконне втручання в роботу технологічного обладнання, якщо ці дії призвели до порушення нормальної роботи зазначених трубопроводів або створили небезпеку для життя людей, – караються штрафом від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк».

Частини 2 та 3 цієї статті залишаються без змін [9].

Висновки. Таким чином, аналіз судової практики та новоприйнятого Закону свідчить про те, що проблемні питання кваліфікації та диференціації кримінальної відповідальності за пошкодження об'єктів магістральних або виробничих нафто-, газо-, конденсатопроводів та нафтопродуктопроводів і на сьогодні залишаються дискусійними й такими, що потребують подальшого удосконалення та вирішення.

Список використаних джерел

1. Експрес-інформація про стан злочинності в Україні за 2009 р. – К.: Департамент інформаційних технологій МВС України, 2010. – 9 с.
2. Стан та структура злочинності в Україні (2011 – МВС України). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [/www/mvs.gov.ua](http://www/mvs.gov.ua).
3. В Жидачівському районі Львівщини затримано розкрадачів нафти. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [/www/segodnya.novostimira.com/n_1886595.html](http://www.segodnya.novostimira.com/n_1886595.html).
4. 30 грудня 2011 р. на Закарпатті СБУ затримала автомобіль з викраденою нафтою. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [/www/zakarpattya.net.ua/news/91417](http://www.zakarpattya.net.ua/news/91417).
5. Співробітниками групи швидкого реагування Східної філії в Сумській області затримано ОЗГ з розкрадання нафти. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [/www/romen.org.ua/novosti-goroda](http://www/romen.org.ua/novosti-goroda).
6. 24 квітня 2012 р. у Східниці під час викрадення чергової партії нафтопродуктів правоохоронці затримали автомобіль. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [/www/vgolos.com/ua/zhyttya/news/5214.html](http://www/vgolos.com/ua/zhyttya/news/5214.html).

7. Левченко Ю.О. Проблеми кваліфікації розкрадання нафти з магістральних трубопроводів. / Ю.О. Левченко. / Юридичний Вісник Причорномор'я. – 2011. – №1 (1). – С. 180–191.
8. Ухвала судової колегії Верховного Суду України від 27 липня 1989 р. в справі К. / Практика судів України в кримінальних справах. – Київ, 1993. – С. 184–185.
9. Закон України № 4838-VI від 24 травня 2012 року Про внесення зміни до статті 292 Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за втручання в роботу об'єктів трубопровідного транспорту. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: /www/rada.inf.com.ua.

Соловій Я.И. Проблемы квалификации несанкционированных врезаний в магистральные или производственные нефтепродуктопроводы

В статье анализируются теоретико-правовые и прикладные проблемы квалификации завладения нефтью путем несанкционированных врезаний в магистральные или производственные нефтепродуктопроводы, а также рассматривается специфика уголовно-правовой оценки их неумышленного повреждения.

Ключевые слова: квалификация, кража, нефтепродуктопроводы, несанкционированное врезание, топливо-энергетический комплекс.

Solovii Ya.I. The Problem of Qualification of Unauthorized Invasion into Trunk and Manufacturing Lines

Theoretical, legal and applied problems of an oil acquisition qualification through the unauthorized invasion into trunk and manufacturing lines are analyzed. The peculiarities of a criminal and legal evaluation of the careless damage are examined.

Key words: qualification, theft, trunk lines, unauthorized invasion, fuel and energy complex.

